

Dar îngerii de ce nu mor?

6 februarie 2006

Gili Cârstea

Insistența noastră că păcatul ucide a ridicat unora anumite semne de întrebare. Dacă păcatul înseamnă despărțirea de izvorul vieții, iar despărțirea produce moarte, cum se face că oamenii păcătoși mor, iar îngerii păcătoși nu mor? Nu ar fi mai sigur să rămânem la credința că moartea este pedeapsa lui Dumnezeu pentru neascultare?

Mai întâi, trebuie precizat că oamenii păcătoși nu au “murit.” Până acum, nici un om nu a murit. De la Adam și până astăzi, nu a pierit nimeni, toți dorm așteptând învierea, iar unii au plecat deja la cer, precum Enoh, Moise sau Ilie. Membrii rasei omenești încetează provizoriu să existe, lucru care nu se întâmplă cu îngerii.

Familia omenească face parte dintr-o nouă ordine de făpturi, distinctă și deosebită de celelalte, și foarte deosebită de clasele de îngeri. Heruvimii sau serafimii există în afara lumii materiale, așa cum o cunoaștem noi astăzi. Natura lor este diferită de cea omenească, nefiind afectată de legile distructive care guvernează structura organismului uman de pe Terra. Deși s-au despărțit de izvorul vieții, iar consecința firească a acestui act este moartea veșnică instantanee, ei continuă să trăiască doar datorită intervenției Cuvântului. Hristos a stopat efectul decuplării lor de la viață ca o precauție, ca o măsură de siguranță că decizia lor nu este una greșită, pripită sau accidentală.

La fel procedează și sistemul de operare din calculatorul dumneavoastră. Dacă i se cere să șteargă un fișier, el deschide o fereastră de avertizare prin care cere confirmarea că există o intenție serioasă de a distruge permanent fișierul respectiv. Nici când i se dă această confirmare el nu trece la înlăturarea definitivă a fișierului. Doar îl mută “la odihnă,” în lada de gunoi, de unde poate fi recuperat oricând. Chiar când i se cere să-l alunge și din Recycle Bin, fișierul tot nu este pierdut. Deși nu mai poate fi accesat, sistemul îl păstrează totuși pe hard, el fiind recuperabil cu anumite programe speciale. Câtă dragoste are sistemul nostru de operare!

Așa a procedat și Tatăl nostru ceresc, confruntat cu cererea mortală a copiilor Săi de a se despărți de natura divină. Deși costul a fost imens, intervenția a fost eficientă, în sensul că nici unul dintre copiii lui Dumnezeu răzvrățiți nu a murit până în ziua de astăzi, îngeri sau oameni. Unii sunt în viață, precum îngerii, iar unii oameni dorm în Recycle Bin până la marea întâlnire finală. Prin sacrificiul Fiului lui Dumnezeu, consecința firească a păcatului – moartea a doua – a fost suspendată. Cu excepția Mielului lui Dumnezeu, nici o ființă din univers nu a murit până în prezent.

Dumnezeu nu a spus niciodată, nicăieri, că prima moarte – somnul – este consecința despărțirii de natura divină. Pe planeta aceasta se moare de prima moarte din diferite motive, care afectează uniform pe sfinți sau păcătoși. Accidente, boli, bătrânețe, violențe fizice, dezastre naturale, alimentație nepotrivită, sinucidere și multe altele, toate sunt o consecință a îndepărtării lui Dumnezeu din treburile planetei și preluarea administrației de către duhurile răutății din locurile cerești. Natura umană nu poate trăi prea mult în condițiile degradate ca urmare a căderii primilor noștri părinți. Organismul uman nu este făcut să reziste în afara grădinii Eden. Dovada că lungimea vieții are de-a face cu condițiile de mediu și nu cu voința lui Dumnezeu este chiar în faptul că până la potop oamenii trăiau aproape o mie de ani, iar după, când structura planetei s-a schimbat radical, viața s-a scurtat la o sută de ani.

Dacă nu dorim să credem că moartea finală este consecința despărțirii de natura divină, suntem forțați să acceptăm soluții aberante, precum aceea că îngerii ar fi nemuritori, și va fi necesară o intervenție divină spre a-i distruge ca pedeapsă pentru nesupunere și călcarea legii. Nu aceasta a vrut să sugereze Satana când a spus Evei: “Hotărât că nu veți muri!” (Gen 3:4)? Nu este lupta lui milenară aceea de a convinge pe oameni că păcatul nu omoară pe nimeni, și că principalul vinovat pentru necazurile lor este Dumnezeu?

La marea întâlnire finală, de unde nu va lipsi absolut nimeni, Dumnezeu va oferi argumente zdrobitoare că El nu a produs nici o vătămare cuiva, și că toate relele pe care le-a cunoscut planeta au venit din proasta administrare a guvernului diavolesc pe cale l-am ales și l-am slujit noi de-a lungul secolelor. Nu există nicăieri vreo sugestie, scripturistică sau nescripturistică, despre oamenii înviați după mileniu care privesc la Dumnezeu și spun: „Acesta este omul care făcea să se cutremure pământul, și zguduia împărățiile, care prefăcea lumea în pustie, nimicea cetățile și nu dădea drumul prinșilor săi de război?” Dar Scriptura spune [Isa 14:16-17] că aceste cuvinte vor fi rostite atunci când oamenii vor privi la fostul heruvim acoperitor, demascat complet de defilarea filmului istoriei prin fața ochilor omenirii îngrozite.

Pentru cei care se numesc urmașii lui Hristos, acum este timpul să înțeleagă cine face să se „cutremure” pământul, dacă speră ca în acele momente să se afle în interiorul Noului Ierusalim.

***